

то стъблото на черницата. А отъ дуп-
китѣ потекло нѣщо жълто-червено.

И днесъ още личатъ бележитѣ
отъ шишоветѣ и вадитѣ кръвь,
които сега сж почернѣли.

— Кръвта му потече, — викналь
радостно Хаджията, като видѣль, че
текнала отъ стъблото на черницата
жълто-червена вода, прекръстиль се
и поелъ къмъ кжщи да се похвали
на баба Хаджийка.

Разотишли си следъ него и другитѣ.
Отъ този день всички започнали
да наричатъ тази черница Кървавата
черница.

Е. Кювлиевъ

СНѢЖИНКИ

Бѣли, пухкави снѣжинки,
като малки перушинки,
завалѣха надъ полята,
надъ горитѣ и селата.

Тѣ покриватъ вредъ нивята
съсъ завивка топла, мека,
да е топло на житата,
да дочакатъ златна жетва.

Ето, ето и децата,
какъ летятъ, летятъ съ шейната!
Единъ пада, други става, —
ей, какъвъ е викъ и врѣва!

Бѣли, пухкави снѣжинки,
безброй дребни перушинки,
вредъ застилатъ вече полята,
и горитѣ, и селата.

Василь П. Нешевъ

24